

λατινικῆς γραφῆς τοῦ ἔκτου μ. Χ. αἰῶνος¹. Ἰκανὰ δὲ δείγματα ἐσκαφέντα ἐκ τάφων μεσαιωνικῶν ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ ἔθος τοῦ συνθᾶπτειν μετὰ τοῦ νεκροῦ μολύβδινα ἐπιγεγραμμένα ἐλάσματα δὲν ἦτο σπάνιον κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας². Ἡ δὲ χρῆσις τοῦ μετάλλου τούτου πρὸς τοιοῦτους σκοποὺς εἰσῆχθη πιθανῶς ἔνεκα τῆς ὑποτιθεμένης αὐτοῦ διαρκείας. Ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ὁ μολυβδος εἶνε ἐξαιρέτως εὐαίσθητος εἰς χημικὰς ἀντιδράσεις, καὶ ὑπόκειται εἰς ταχεῖαν ἀποσύνθεσιν ἐν ὠρισμέναις περιστάσεσι. Χάριν δὲ τῶν ἀρχαίων ἀρῶν ἐγένετο πιθανῶς χρῆσις αὐτοῦ διὰ τὸ εὐπόριστον καὶ εὐνον τοῦ μετάλλου. Πρὸς δὲ φιλολογικoὺς σκοποὺς φαίνεται ὅτι ἰκανῆ ἐγένετο τοῦ μολύβδου χρῆσις ἐν τῇ βορείῳ Ἰταλίᾳ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας· καὶ δὴ μολύβδινα πλάκες φέρουσαι ἱστορικὰς καὶ διπλωματικὰς ἀναγραφὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν Βενετιάν καὶ Βονωνίαν σώζονται μέχρι καὶ τοῦ νῦν, ἀνερχόμεναι, καθ' ἃ φαίνεται, εἰς τὸν δεκάτον τέταρτον καὶ δέκατον πέμπτον αἰῶνα³.

Χ α λ κ ό ς.

Τοῦ δὲ χαλκοῦ ἐγένετο χρῆσις παρ' Ἑλλησὶ τε καὶ Ῥωμαίοις πρὸς ἐπιχάραξιν ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν, ψηφισμάτων, συνθηκῶν καὶ ἄλλων δημοσίων γραμμάτων. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν ἀντικείμενον τοῦ ἡμετέρου λόγου, ἅτε ὄντα αὐτόχρημα μνημεῖα ἐπιγραφικά. Ἡ μόνη δὲ τάξις μνημείων, ὧν ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ γνώσις, εἶνε ἡ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις στρατιωτικῶν διπλωμάτων τῶν καλουμένων μὲν *tabulae honestiores*.

Journal of the British Archaeological Association Τόμ. XLII σ. 410.

¹ Corpus Inscriptionum Latinarum Τόμ. Γ' [2] σ. 961.

² Wattenbach Das Schriftwesen im Mittelalter. [Ἐκδ. γ'. Ἐν Λειψίᾳ. 1896 σ. 48 κ. ἑ.].

³ Archaeologia Τόμ. XLIV σ. 123.

